

МЕТОДИЧНІ ОСНОВИ ОЦІНКИ ВАРТОСТІ ПІДПРИЄМСТВ АВТОМОБІЛЬНОГО ТРАНСПОРТУ

Любарська Н.В., Національний транспортний університет, Київ, Україна

METHODICAL BASES OF VALUATION OF MOTOR TRANSPORT ENTERPRISE

Liubarska N.V., National Transport University, Kyiv, Ukraine

МЕТОДИЧЕСКИЕ ОСНОВЫ ОЦЕНКИ СТОИМОСТИ ПРЕДПРИЯТИЙ АВТОМОБильНОГО ТРАНСПОРТА

Любарская Н.В., Национальный транспортный университет, Киев, Украина

Постановка проблеми та її зв'язок з важливими науковими та практичними завданнями. Оцінювання бізнесу і компанії є одним із важливих завдань корпоративного управління. Воно дає змогу визначити конкурентоспроможність і успішність компанії на ринку та є індикатором розвитку компанії.

Сучасний кризовий нестабільний стан економіки України вимагає від менеджерів підприємств бути гнучкими, легко пристосовуватись до змін зовнішніх умов функціонування. Серед виниклих у зв'язку з цим проблем важливе місце займає визначення вартості підприємств автомобільного транспорту. Об'єктивна, достовірна економічна оцінка вартості є основою процесів купівлі-продажу, відображення сукупної характеристики фінансових показників діяльності підприємства, складання бухгалтерської і фінансової звітності, забезпечення інтересів різних учасників ринкових відносин. При цьому особливу увагу слід приділити методичним основам оцінки вартості бізнесу, як комплексного критерію сталого розвитку підприємства. Тому дослідження основних характеристик до підходів оцінювання вартості бізнесу є актуальною проблемою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сьогодні накопичено певний позитивний досвід у здійсненні ринкового оцінювання вартості бізнесу. Дослідженню проблеми оцінки вартості бізнесу суб'єктів господарювання приділяється значна увага в наукових працях та дослідженнях багатьох зарубіжних і вітчизняних учених-економістів таких, як Н.А. Абулаєв, Д. Бішоп, С.В. Валдайцев, П.Л. Віленський, В.Н. Гавва, А.Г. Грязнова, І.А. Єгерев, Ю.В. Козирь, Т. Коллер, Т. Коупленд, П.В. Круш, В.Н. Лівшиц, О.Г. Мендрул, О.Б. Мних, С.А. Мордашев, С.В. Поліщук, М.А. Федотова та ін.

Проте деякі важливі питання при цьому залишилися нерозглянутими повною мірою, а саме: аспекти практичного застосування підходів і методів визначення вартості підприємств автомобільного транспорту.

Постановка завдання. Мета статті полягає у визначенні оптимального підходу та методу оцінки вартості автотранспортних підприємств шляхом проведення аналізу підходів до оцінювання вартості підприємства з виокремленням позитивних та негативних сторін, а також особливостей їх застосування в сучасних умовах господарювання.

Виклад основного матеріалу статті з обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Оцінка підприємства являє собою впорядкований цілеспрямований процес визначення у грошовому виразі еквіваленту цінності підприємства за можливою угодою передачі права власності від продавця до покупця.

На сьогоднішній день законодавство, що регулює оціночну діяльність в Україні, складається з Закону України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» [3], інших законодавчих і нормативно-правових актів з оцінки майна, що не суперечать цьому закону, а також за міжнародними договорами, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України. Слід зазначити, що сьогодні питання щодо ціни, вартості та оцінки майна регулюються більш ніж 80 нормативно-правовими актами України.

Згідно з Законом [3] «...оцінка майна та майнових прав – це процес визначення її вартості на дату оцінки за процедурою, встановленою нормативно-правовими актами і є результатом практичної діяльності суб'єкта оціночної діяльності». Майном, яке може оцінюватись, вважаються об'єкти в матеріальній формі, в тому числі земельні ділянки, будівлі та спорудження (включно з їх невід'ємними частками), машини, обладнання, транспортні засоби тощо; паї, цінні папери; нематеріальні активи, у т.ч. об'єкти права інтелектуальної власності; цілісні майнові комплекси всіх форм власності.

Методичне регулювання оцінки майна здійснюється у відповідних нормативно-правових актах з оцінки майна: положеннях (національних стандартах, зокрема в Національному стандарті №1

«Загальні засади оцінки майна і майнових прав» [6], та в Національному стандарті №2 «Оцінка нерухомого майна» [7]), методиках, інших нормативно-правових актах, які розробляються з урахуванням вимог національних стандартів і затверджуються Кабінетом Міністрів України або Фондом державного майна України. Якщо міжнародними договорами встановлені інші правові норми щодо оцінки майна, майнових прав та професійної оціночної діяльності, тоді приймаються правила міжнародного договору.

У відповідності з українськими та міжнародними стандартами [2, 5, 6] для визначення вартості бізнесу будь-яких суб'єктів господарювання рекомендовано застосовувати спеціальні підходи та методи розрахунку, виходячи зі сфери використання оцінки.

Методичні підходи представляють собою загальні способи визначення вартості майна, що базуються на принципах оцінки [8]. Кожний метод оцінки передбачає попередній аналіз певної інформаційної бази та відповідний алгоритм розрахунку. Хоча всі підходи базуються на даних, які збираються на одному й тому ж ринку, кожний має справу з різним аспектом ринку.

На сьогоднішній день в Україні законодавчо закріплені такі методичні підходи: витратний (або майновий), дохідний, порівняльний (або ринковий).

Витратний підхід розглядає вартість підприємства з погляду понесених витрат. Даний підхід припускає, що вартість відображає розмір тих зусиль, які витрачені на створення підприємства, як особливого виду товару, і є мірою затрат суспільно необхідної праці, які матеріалізовані в ньому. Тобто вартість підприємства за цим підходом може визначатися як вартість його майна.

У рамках дохідного підходу вартість підприємства визначається на основі поточної вартості його майбутніх доходів, що виникнуть у результаті використання власності і/або можливого подальшого її продажу. Отже, при дохідному підході за основу розрахунків береться дохід як основний фактор, що визначає величину вартості об'єкта. Чим більший дохід, який приносить об'єкт оцінки, тим більше величина його ринкової вартості при інших рівних умовах. Тобто вартість визначається корисністю. Адже, як і будь-який товар, підприємство повинно мати корисність для покупця – властивість приносити дохід власнику від функціонування на ринку.

Порівняльний підхід ґрунтується на аналізі інформації та порівнянні об'єкта оцінки з аналогічними об'єктами оцінки. З накопиченням даних про фактичні угоди по купівлі-продажу аналогічних підприємств на ринку вартість підприємства встановлюється на основі рівноваги попиту і пропозиції, тобто рівноваги між очікуваними доходами та затратами на вартість майна.

У міжнародній практиці для визначення вартості підприємства окрім названих підходів використовують комбіновані підходи: опціонний, підхід, що заснований на моделі Ольсона, та підхід оцінки вартості підприємства за величиною економічного прибутку. Дані підходи оцінки вартості підприємства є синтезом переваг, притаманних кожному з основних підходів та мають на меті усунути їх недоліки, адже в межах кожного зі стандартних підходів враховуються різні аспекти фінансової діяльності підприємства, що в кінцевому результаті призводить до отримання різних розрахункових величин вартості підприємства.

Ідея застосування опціонного підходу заснована на існуючій імовірності зростання вартості активів щодо вартості зобов'язань у період до моменту погашення зобов'язань (можливості, обумовлені змінами ринкової кон'юнктури, технологічними інноваціями й управлінськими рішеннями) і недопущенні перевищення вартості зобов'язань над вартістю активів. По суті, це контракт, відповідно до якого покупець здобуває право купити певну кількість активів визначеної компанії у продавця опціону за визначеною заздалегідь ціною в будь-який час до визначеної дати включно [10]. Так вартість підприємства враховує майбутні можливості, які обумовлені сьогоднішніми інвестиціями.

Згідно моделі Ольсона вартість підприємства виражається через поточну вартість його чистих активів та дисконтований потік «понад» доходів (відхилень прибутку від «нормальної», тобто середньої по галузі величини) [9]. Підхід, уживаний в моделі Ольсона, тісно переплітається з концепцією економічної доданої вартості – EVA. Обидві ці концепції ґрунтуються на уявленні про «залишковий прибуток». ». Відмінність EVA від підходу, що ґрунтується на моделі Ольсона в тому, що EVA охоплює весь вкладений в компанію капітал (акціонерний і позиковий), а останній – тільки власний (акціонерний).

В основу моделі «економічного прибутку» покладено те, що учасники ринку можуть оцінювати вартість підприємства, одночасно приймаючи до уваги і потенціал майбутніх чистих доходів, і цінність майна, що використовується в процесі ведення фінансово-господарської діяльності підприємства [1].

Кожен з розглянутих підходів оцінки вартості підприємства характеризується певними перевагами та недоліками, що мають суттєвий вплив на вибір доцільного в зазначених умовах методу оцінки вартості підприємства (табл. 1).

Таблиця 1 – Характеристика підходів до визначення вартості підприємства

Методичні підходи	Переваги	Недоліки
Витратний (майновий)	- ґрунтується на реально існуючих активах; - дозволяє відобразити фактичні здійснені витрати підприємства	- не враховує майбутніх очікувань; - частково не враховує вартість деяких нематеріальних активів і гудвіла; - не враховує ефективність використання активів; - балансова вартість майна ніколи не відповідає її ринковій вартості; - результат залежить від наявності достовірної фінансової звітності
Дохідний	- враховує майбутні перспективи розвитку: вартість оцінки залежить від прибутку, який може принести оцінюваний об'єкт; - характеризується високою гнучкістю та адаптивністю, дозволяє провести факторний аналіз детермінантів вартості: враховує ринковий аспект через ставку дисконту	- трудомісткість прогнозу, який частково містить ймовірнісний характер; - складність отримання інформації для проведення розрахунків; - складність визначення ризику функціонування бізнесу, вартості позикового і акціонерного капіталу; - складність визначення темпу росту грошових потоків у постпрогнозному періоді; - високий ступінь ризику; - суб'єктивізм оцінювання
Порівняльний (ринковий)	- у підсумковій вартості відображається думка типових продавців і покупців; - дозволяє врахувати при оцінці унікальність кожного об'єкту; - оцінювач орієнтується на фактичні ціни купівлі-продажу аналогічних підприємств, що спрощує розрахунки; - оцінювання відбиває фактичні результати, досягнуті підприємством; - простота інтерпретації та розуміння; - дає змогу швидко отримати результати оцінювання	- застосування методу можливе тільки за умов розвитку фондового ринку; - процеси збору необхідної інформації, відбору аналогічних підприємств та внесення необхідних коректив у величину вартості є досить складними; - результат повністю залежить від можливості знайти компанії-аналоги і провести коректне порівняння; - ігноруються майбутні перспективи розвитку підприємства; - характеризується низьким рівнем гнучкості та адаптивності
Опціонний	- дає відповідь на питання, чому не вигідні на перший погляд інвестиції можуть виявитися насправді вигідними - дозволяє враховувати майбутні можливості, які обумовлені сьогоdnішніми інвестиціями	- застосування методу не передбачено законодавством України; - застосування можливе тільки за умов розвитку оціночного ринку; - труднощі при здійсненні попереднього аналізу очікуваних грошових потоків; - трудомісткість розрахунків; - при оцінці підприємств з високими борговими зобов'язаннями перебільшується вартість підприємства
Підхід, заснований на моделі Ольсона	- відображає процес створення багатства акціонерів, а не його розподіл; - відображає вартість підприємства, що обумовлена реальними активами та гудвілом	- практично не застосований в Україні, зважаючи на відсутність статистики щодо акцій і загальної нерозвиненості фондового ринку; - застосування методу не передбачено законодавством України
Підхід, що ґрунтується на моделі «економічного прибутку»	- дозволяє оцінити майбутній потенціал підприємства; - дозволяє оцінити доцільність сумісного використання сукупності активів, власного та позикового капіталу	- можливість помилок у розрахунку; - неможливість прогнозування майбутніх прибутків в умовах високих темпів інфляції; - обмеження при оцінці збиткових компаній; - трудомісткість розрахунків; - застосування методу не передбачено законодавством України

При використанні методичних підходів для оцінки вартості автотранспортного підприємства існують певні обмеження. Так, при використанні витратного підходу оцінки вартості не враховуються потенційні прибутки, результати виробничої (поточної), фінансової й інвестиційної діяльності, гудвіл, тобто не враховуються результати роботи підприємства - ані реальні, ані очікувані в майбутньому. Принципове значення має той факт, що при оцінці вартості не потрібно обмежуватися обліком лише одних витрат, пов'язаних з виробництвом транспортної послуги, також слід враховувати становище підприємства на ринку та фактор часу.

В умовах сучасної вітчизняної економіки спрогнозувати потік чистого доходу від діяльності підприємства на кілька років вперед та передбачити темпи інфляції складно, тому дохідний підхід в Україні дає приблизний результат. Застосування порівняльного підходу обмежено в силу неможливості отримання об'єктивної інформації для порівняння. На практиці не існує абсолютно однакових компаній. У цьому зв'язку отримані у такий спосіб оцінки мають кілька значень, тобто існує так званий інтервал вартості. У зарубіжній практиці наслідки залучення капіталу, в тому числі і через випуск акцій, відображаються у котируваннях акцій підприємств на фондовій біржі. Таким чином, можливість застосування порівняльного підходу залежить від наявності активного фінансового ринку та з причини відсутності прикладів обігу акцій підприємств галузі на біржовому ринку, оцінку складно провести цим методом. Порівняльний підхід можна успішно застосовувати при оцінці окремих активів (устаткуванні, нерухомості, транспортних засобів та інших активів). В інших випадках порівняльний підхід використовують як інструмент перевірки результатів, отриманих іншими методичними підходами.

Відносно комбінованих підходів (опціонного підходу, підходу, заснованого на моделі Ольсона, підходу на основі моделі «економічного прибутку») слід зазначити, що вони не є законодавчо визначеними. Опціонні моделі при оцінці компаній з великими борговими зобов'язаннями перебільшують вартість бізнесу, а загальна нерозвиненість фондового ринку та відсутність статистики відносно середньоринкової прибутковості акцій роблять підхід, заснований на моделі Ольсона, обмеженим. Опціонний підхід доцільно використовувати у випадках, коли для підприємства настають скрутні часи або існує велика вірогідність банкрутства, коли підприємство має обмежену кількість непогашених боргових випусків, або дисперсія вартості активів може бути отримана з припущенням точністю [4]. Високі темпи інфляції ускладнюють використання підходу на основі моделі «економічного прибутку». Даний підхід може бути рекомендований як спосіб синергетичного аналізу в оцінці [1].

Слід зазначити, що жоден із запропонованих методів не є взаємовиключним, навпаки – кожен метод доповнює один одного. Тому недоліки одного методу можна подолати шляхом комплексного використання різних методів оцінки вартості підприємства, що в кінцевому випадку дасть можливість отримати достовірний результат. При цьому, незважаючи на трудомісткість та складність розрахунків, для оцінки вартості підприємств автомобільного транспорту найбільш прийнятним є використання доходного підходу, як базового методу, що враховує ризики за допомогою ставки дисконту, а також майбутні перспективи розвитку підприємства.

У межах доходного підходу виділяють дві групи методів, що мають ряд особливостей стосовно оцінки вартості автотранспортних підприємств:

- проведення оцінки вартості підприємства для цілей управління з використанням методу дисконтування прогнозованих доходів пов'язане з рядом труднощів (нестача достовірної і точної інформації, складність розрахунків), Однак, вказаний метод апелює простими в розумінні термінами (грошові потоки, ціна капіталу), та є універсальним, тому успішно застосовується на практиці, що робить його більш прийнятним для визначення вартості підприємства;

- метод капіталізації прибутку являє собою модифікацію методу дисконтування прогнозованих доходів, але ґрунтується на ретроспективних даних, що робить його результати менш достовірними і цінними.

Враховуючи складну кризову економічну ситуацію в країні та у транспортній галузі зокрема, надзвичайно важко зробити прогноз відносно стабільності доходів бізнесу або постійних темпів їх зростання. Тому для визначення вартості автотранспортного підприємства доцільно використовувати метод дисконтування грошового потоку, так як цей метод враховує рівень ризику, фактор часу, інтереси інвестора, а також надає можливість обліку ринкової ситуації.

Висновки та перспективи подальших досліджень. Аналіз підходів та методів оцінки вартості дозволив встановити, що незважаючи на те, що кожен з розглянутих методів може бути використаний для оцінки бізнесу в тій чи іншій ситуації, найбільш ефективним для цілей управління вартістю є метод дисконтування прогнозованих доходів (дохідний підхід), як найбільш універсальний, що враховує рівень ризику, фактор часу, інтереси інвестора, а також надає можливість обліку ринкової ситуації.

ПЕРЕЛІК ПОСИЛАНЬ:

1. Валдайцев С.В. Оценка бизнеса: Учеб. / С.В. Валдайцев. – 2-е изд. – М.: ТК Велби, Изд-во Проспект, 2004. – 360 с.
2. Европейские стандарты оценки 2000 / Пер. с англ. Г.И. Микерина, Н.В. Павлова, И.Л. Артеменкова. – М.: ООО «Российское общество оценщиков», 2003. – 264 с.
3. Закон України «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні» від 12 липня 2001 р. № 2658-III // ВВР. – 2001. – № 47. – Ст. 251.

4. Козырь Ю.В. Применение теории опционов для оценки компаний. Часть 2 .Опционная оценка акций (собственного капитала компаний) / Ю.В. Козырь // Рынок ценных бумаг. – 2000. – № 13. – С. 6 – 9.
5. Международные стандарты оценки: перевод, комментарии, дополнения / Международный комитет по стандартам оценки. В 2 т. – М.: Аскери-ASCA, 2000 // <http://www.mrsa.lv1.ru>
6. Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна та майнових прав». Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2003 р. № 1440 // <http://www.nau.kiev.ua>
7. Національний стандарт № 2 «Оцінка нерухомого майна». Затверджено Постановою Кабінету Міністрів України від 28 жовтня 2004 р. № 1442 // <http://www.nau.kiev.ua>
8. Оценка имущества и имущественных прав в Украине. Монография / Под ред. Н. Лебедь. – К.: ООО «Информационно-издательская фирма «Принт-Экспресс», 2002. – 688 с.
9. Ружанская Л.С. Факторы повышения рыночной стоимости уральских компаний: проблемы практики и политики / Л.С. Ружанская, Д.В. Крутиков. – М.: Московский общественный научный фонд, 2006. – 160 с.
10. Хаустова В.Е. Оцінка вартості бізнеса суб'єктів господарювання (на прикладі металургійної галузі України): Монографія / В.Е. Хаустова, І.Г. Курочкіна. – Х.: ВД «ІНЖЕК», 2009. – 268 с.

REFERENCES

1. Valdaytsev S.V. Otsenka biznesa [Business Valuation]. Moscow, Prospekt Publ., 2004. 360 p.
2. Evropeyskie standarty otsenki 2000 [European Valuation Standards 2000]. Moscow, 2003. 264 p.
3. Pro otsinku mayna, maynovih prav ta profesiynu ocinochnu diialnist v Ukraini: Zakon Ukrainy [On the assessment of property, property rights and professional valuation activities in Ukraine: Law of Ukraine] 2001.
4. Kozyr Yu.V. Primenenie optsionov dlia otsenki kompanii [Application of option theory to assess company]. Rynok tsennih bumag [Securities market], 2000, issue.13, pp. 6 - 9.
5. Mezhdunarodnie standarty otsenki [International standards for evaluation]. 2000 // <http://www.mrsa.lv1.ru>
6. Natsionalnyi standart # 1: Zagalni zasady otsinki mayna ta maynovih prav [National Standard number 1: General principles of property valuation and property rights]. Cabinet of Ministers of Ukraine. 2003. № 1440 // <http://www.nau.kiev.ua>
7. Natsionalnyi standart # 2: Otsinka neruhomogo mayna [National Standard number 2: Evaluation of property]. Cabinet of Ministers of Ukraine. 2004. № 1442 // <http://www.nau.kiev.ua>
8. Otsenka imushestva i imushestvennih prav v Ukraine [Assessment of property and property rights in Ukraine]. Monograph. Lebed N. Kyiv, Print-ekspres Publ., 2002. 688 p.
9. Ruzhanskaya L.S., Krutikov D.V. Faktory povysheniia rynochnoy stoimosti Uralskikh kompaniy: problem praktiki i politiki [Factors, which increase the market value of the Ural companies: problems in practice and policies]. Moscow, 2006. 160 p.
10. Khaustova V.E., Kurochkina I.G. Otsinka vartosti biznesa subektiv gospodariuvannia (na prykladi metalurgiyanoi galuzi Ukrainy) [Valuation of business entities (for example, metallurgical of Ukraine)]. Monograph. Kharkiv, INZHEK Publ., 2009. 268 p.

РЕФЕРАТ

Любарська Н.В. Методичні основи оцінки вартості підприємств автомобільного транспорту // Економіка та управління на транспорті. – К.: НТУ, 2015. – Вип. 2.

В статті проведено аналіз методичних підходів до оцінювання вартості підприємства з виокремленням позитивних та негативних сторін, а також особливостей їх застосування в сучасних умовах господарювання та визначено оптимальний підхід та метод оцінки вартості автотранспортних підприємств.

Об'єкт дослідження – методичні підходи оцінки вартості підприємства.

Мета дослідження – визначення оптимального підходу та методу оцінки вартості автотранспортних підприємств в сучасних умовах господарювання.

Метод дослідження – метод аналізу і синтезу - при дослідженні підходів та методів оцінки вартості підприємств та обґрунтуванні оптимального вибору.

У статті проведено аналіз законодавчої бази з питань оцінки вартості підприємств, зокрема проведено аналіз методичного інструментарію. Представлено характеристику дохідного (майнового), витратного та порівняльного (ринкового), опціонного підходів та підходу, що базується на моделі Ольсона, підходу, що базується на моделі «економічного прибутку», виокремлено позитивні та негативні сторони кожного з них. Для оцінки вартості підприємств автомобільного транспорту обрано оптимальний підхід та метод оцінки.

Результати статті спрямовані на оптимізацію процесу оцінки вартості підприємства та можуть бути впроваджені для управління підприємствами автомобільного транспорту.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: ОЦІНКА ВАРТОСТІ, ВАРТІСТЬ ПІДПРИЄМСТВА, ПІДХІД, МЕТОД.

ABSTRACT

Liubarska N.V. Methodical bases of valuation of motor transport enterprise. Economics and management on transport. Kyiv. National Transport University. 2015. Vol. 2.

The article analyzes the methodical approaches to the valuation of the company and its positive and negative aspects, and features of their application in the current economic conditions and determined the best approach and method of valuation of trucking companies.

Object of study - methodical approaches of valuation of the company.

The aim - to determine the optimal approach and method of valuation of trucking companies in the current economic conditions.

Research method - a method of analysis and synthesis - the study of approaches and methods of valuation of enterprises and justification optimal choice.

The article analyzes the legal framework for the valuation of companies, including the analysis of methodical tools. Presented description of the income (property), supplies and comparative (market), optional approach and an approach based on the model of Olson, approach, which based on the model of "economic profit", also singled out the positive and negative aspects of each. To estimate the cost of road transport enterprises chosen the best approach and method of evaluation.

Results of articles aimed at optimizing the valuation of the company and can be introduction to business management for road transport.

KEY WORDS: VALUATION, ENTERPRISE VALUE, APPROACH, METHOD.

РЕФЕРАТ

Любарская Н.В. Методические основы оценки стоимости предприятий автомобильного транспорта // Экономика и управление на транспорте. – К.: НТУ, 2015. – Вып. 2.

В статье проведен анализ методических подходов к оценке стоимости предприятия с выделением положительных и отрицательных сторон, а также особенностей их применения в современных условиях хозяйствования, также определен оптимальный подход и метод оценки стоимости автотранспортных предприятий.

Объект исследования - методические подходы оценки стоимости предприятия.

Цель исследования - определение оптимального подхода и метода оценки стоимости автотранспортных предприятий в современных условиях хозяйствования.

Метод исследования - метод анализа и синтеза - при исследовании подходов и методов оценки стоимости предприятий и обосновании оптимального выбора.

В статье проведен анализ законодательной базы по вопросам оценки стоимости предприятий, в частности проведен анализ методического инструментария. Представлена характеристика доходного (имущественного), затратного и сравнительного (рыночного), опционного подходов и подхода, основанного на модели Ольсона, подхода, основанного на модели «экономической прибыли», выделены положительные и отрицательные стороны каждого из них. Для оценки стоимости предприятий автомобильного транспорта выбран оптимальный подход и метод оценки.

Результаты статьи направленные на оптимизацию процесса оценки стоимости предприятия и могут быть внедрены для управления предприятиями автомобильного транспорта.

КЛЮЧЕВЫЕ СЛОВА: ОЦЕНКА СТОИМОСТИ, СТОИМОСТЬ ПРЕДПРИЯТИЯ, ПОДХОД, МЕТОД.

АВТОРИ:

Любарська Наталія Вячеславівна, Національний транспортний університет, аспірант кафедри економіки, e-mail: natali.liubarska@gmail.com, тел. +380979277620, Україна, 01010, м. Київ, вул. Суворова, 1, к. 313.

AUTHOR:

Lyubarska Nataliya V., National Transport University, postgraduate, department of economics, e-mail: natali.liubarska@gmail.com, tel. +380979277620, Ukraine, 01010, Kyiv, Suvorova str. 1, of. 313.

АВТОРЫ:

Любарская Наталия Вячеславовна, Национальный транспортный университет, аспирант кафедры экономики, e-mail: natali.liubarska@gmail.com, тел. +380979277620, Украина, 01010, г. Киев, ул. Суворова, 1, к. 313.

РЕЦЕНЗЕНТИ:

Бондаренко С.В., доктор економічних наук, професор, Національний транспортний університет, професор кафедри економіки, Київ, Україна.

Варналій З.С., доктор економічних наук, професор, Київський національний університет імені Тараса Шевченка, професор кафедри фінансів, Київ, Україна.

REVIEWER:

Bondarenko E.V., Ph.D., Economics (Dr.), professor, National Transport University, professor, department of economics, Kyiv, Ukraine.

Varnaliy Z.S., Ph.D., Economics (Dr.), professor, Taras Shevchenko Kyiv National University, professor, department of finance, Kyiv, Ukraine.